112. številka. Ljubljana, v sredo 15. maja. XXII. leto, 1889.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.
Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 14. maja 1889.

Postava v varstvo obrtniških znamk se je vsprejela. Razprava ni bila dolga, a vender živahna in vznalo se je, da se važni stvari daje potrebno zanimanje.

Trgovinski minister naglašal je v daljšem govoru važnost stvari, razlagajoč najprve prav razumno teoretična vprašanja, kako urediti in ščititi znamke. Objasnil je navedene štiri zisteme znamkarstva in priporočal zistem „avis prealable“, ki je tudi podlaga novi postavi. Vseh skupaj je v Avstriji kacih 10.000 znamk upisanih. Kakor določujo posamični paragrafi postave, priredi se lahko spisek znamk avtentično in v nadzorovanje jako ugodno. Minister razlaga in objasni potem s praktičnega stališča razmere domače železne in jeklene obrtnije s postavo.

Posebna želja gospodov veščakov delujočih svoj čas v odseku, bila je, da se v volitev znamk glede omenjenih obrtov sili ter s tem čuva domača obrtnija. Tudi nato se ozira postava. Znamka vtisne se blagu, a ne prileplja se, kakor se je često zgodilo. Odsek določil je tudi hujše kazni za prestopke proti postavi, nego so do sedaj veljale. Minister potem nekoliko opira nemško vlado glede njenega ravnanja o priliki znane sleparije s kosami in srpi s ponarejenimi avstrijskimi znamkami.

Poslanec Türk dokazaje, da se sleparija z znamkami neguje skoro jedino le mej židi in tudi slavni mož v tej zadevi, Markus Holländer, je žid. To ni slučaj, ampak izraz značaja in življa židovskega. Če torej jeden sam žid prouzroči toliko škode, kakor je storil ta Holländer, se pač ne more nihče čuditi, če se sedaj tolikokrat naglaša, v kako škodo so židi Avstriji, kjer jih je okolu 1 milijon 800.000 duš. Da to razlaganje stranki liberalni in njenemu voditelju, podpredsedniku Chlumeckemu ni bilo po godu se pač ve in Chlumecky ki je uprav predsedoval, opominja govornika, da naj govori o stvari. Poslanec kritikuje potem nekatere paragrafe ostreje in obžaluje, da se je glede kazni kumulovala denarna kazen z zaporom; zapor jedina kazen, bilo bi pač najbolje, ker kazen denarna ni vsacemu sleparju res prava in čutna kazen. Poslanec je tudi za to, da ponarejenja oblastva javno proganjajo, če se le izve kaj tacega, ne pa stoprav vsled zahteve poškodovanca, kakor določuje § 26.

Poslanec dr. Reicher govori tudi s stališča za obrtnijo planinskih dežel. On meni, da bi se uvele prisilne znamke kolikor moči za vsaktero blago, le potem bi se res varovala domača obrtnija in krepila v konkurenciji s tujo. Potem opomni, da bi se določil kak organ, ali nadzorniki obrtnijski, ali pa dotična obrtnijska družba za nadzorovanje porabe javnih znamk.

Poslanec dr. Exner označuje kot glavni govornik svoje stališče in tudi stališče židovsko-liberalno v daljšem govoru, a navaja tudi marsikaj dobrega in po vsem potrebnega. Kar se tiče vprašanja, kaj naj se vzame za znamke, pripoveduje natančno, kako ravnajo tu Angleži in Francozi. Poslanec meni, da se portreti sploh ne dopuščajo, izvzemši seveda podobe podjetnikove oziroma prosilčeve; a postava zabranjuje le podobe cesarjeve in članov cesarske hiše. Tudi grbi naj se opuste v obče, ne le grbi državni in drugi javni, kakor veleva postava. Rabijo naj se pa številke, črke in besede, kar postava prepoveduje.

Tudi glede podrobnosti znamk je poslanec ostrejših mnenj, kakor postava. Če je znamka taka, pravi Exner, da podoba njena ne pripušča i pri drugi znamki individuvalnega pojma objekta, potem naj se dovoli, nikakor pak, če je zmota mogoča. Potem polemizuje govornik nekoliko s poslancem Türkom, kateri je pičil žide.

Poročevalec Szczepanowski zagovarja predlog odsekov in ugovarja resoluciji manjšine.

V podrobni debati naglaša poslanec dr. Pscheiden potrebo, da se zapreči preplav z umetnim in pokvarjenim vinom, ki so tako nezdrava. Zdravniki se že pritožujejo, da ne mogo dobiti svojim bolnikom poštenih nepokvarjenih vin, zlasti iz Ogerske privaža se toliko pokvarjenega vina, da spodriva naravno vino ter se uničujo navadni vinorejci, katerim je itak že trtna uš v toliko škodo. Naj se torej uredi, da bodo kupčevalci z vinom, katerim se more zaupati, znamkovali vino svoje in tako vsaj nekoliko uničili sleparje vinske. Postava se potem vsprejme v drugem čitanji.

Na dnevnem redu denašnje seje je zopet 10 točk.

Le 9. točka prouzročila je daljšo debato, kjer so poslanci krtiikovali posamne oddelke poročila in večinoma po lokalnih interesih volilnih svojih okrajev.

Tudi slovenski poslanec g. Nabergoj porabil je priliko in odločno zahteval, da se v Trstu namesti notar zmožen popolnoma jezika slovenskega. Ni ga tam tacega gospoda in ljudstvo trebujoč podobnega človeka, si mora iskati zakotnih pisačev, ker notarjev Tržaških nobeden niti pisma slovenskega napraviti ne ume. Poslanec zahteva, da se o prvi priliki namesti v Trstu notar, zmožen uradovati in občevati v slovenščini. Okoličani Tržaški si ne morejo pomagati in zakotniki jih love v svoj dobiček, a v škodo osobno in obče

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. maja.

Poljski **državnozborski** klub je sklenil ostati pri tem, da se postavodaja o ljudskem šolstvu izroči popolnoma deželnim zborom. Glasoval bode torej proti vladnej predlogi, pa tudi proti predlogu Liechtensteinovemu. Če bodo Poljaki ostali na tem stališči, najbrž z reformo šolstva ne bode nič, ker za svoje težnje pač ne bodo dobili večine, brez Poljakov pa tudi drugi predlogi večine dobili ne bodo.

Vnanje države.

Vlada **srbska** dela neki ovire urejenju Dunave pri „Železnih vratih“. Srbi okrog Železnih vrat nalove veliko rib, kar jim daje dosti dobička. Če se bode pa Dunav urejal in kamenje streljalo z dinamitom, bodo vse ribe poginile in ribja lov več let ne bode ničesar donašala. Srbska vlada zahteva zaradi tega veliko odškodovanje.

Te dni so v **bolgarskej** prestolnici usmrtili 5 roparjev, obsojenih na smrt. Več roparjev je pa sodišče obsodilo v večletno ječo. Kaznovani roparji so se klatili okrog samostana Rilo, ter so bili lani ujeli fotografa Korastojanova in oropali avstrijskega

LISTEK

Deca.

Ruski spisal M. Bjelinski. Poslovenil V. Petričić ml.

(Dalje.)

XIII.

To je trajalo nekoliko trenotkov. Zdajci je začel dež jenjavati. Šumljanje dežja bilo je počasi vedno bolj podobno šumljanju vode, katera se izteka iz prevrnene posode. Bobnenje groma slabovalo je bolj in bolj.

Nastenka privzdigne glavo in se nasmehne I Gusik se je nasmehnil.

„Prešlo je.“

„Skoro bode prešlo.“

Zopet so se začeli razgovarjati. Gusik ji je tolmačil, kaj je nevihta. Pozitivna elektrika se zveže z negativno, to je vse.

Zdaj zasučeta govor na vednosti in prečitane knjige. Nastenka je pripovedovala, kakšne knjige da so na podstrešji v babičini hiši, pa kako so se v njih ugnezdile miši. Gusik je stemnil lici, ko je poslušal Nastenkine pripovedke. Bil je uverjen, da se s čitanjem romanov samo trati čas. Smejal se je Puškinu. A krohotno se je zasmejal, ko je ona omenila „Zbirko romanov“. V ostalem, on ni nič čital, ampak priporočil ji je časopis „Delo“. Potem je razjašnjeval, da je potrebno mozgu davati fosfora, pa da je zato jako potrebno vzeti ga sem ter tja kako kapljo. Pa da ji dokaže, da je to istina, poišče v žepu žveplenko, pa jo začne po glavici lizati.

XIV.

Dež je popolnoma nehal. Na nebu visel je sem ter tja kak oblak. Nad gozdom svetila se je prekrasna mavrica. Solnce je zasijalo zopet s svojimi vročimi žarki.

Gusik pomagal je Nastenki, ko je izlezla iz otline v kopici. Bilke sena bile so ji v laseh. Nastenka strese obleko in pritegne mokre nogovice.

„Ne ponižujte me!“ reče dopadljivo, ko jo je Gusik vzdignil, da jo prenese čez potoček, ki je tekel preko livade.

Ko se je poslavljal od Nastenke, reče Gusik z malomarnim glasom:

„Slišite li . . . tisti krošč se vam je smilil . . . . Vi ste hoteli, da ga izpustim . . . Ali bi ga izpustil?“

„Izpustite ga!“

„E, pa dobro poglejte . . . zdaj je sloboden! — Do svidenja.“

Voz se je težko gibal po mokrem potu. Marina se je smejala. Nastenka je gledala proti temnemu gozdu. Tam je še stal Gusik.

XV.

Pol ure kasneje bila je Nastenka doma. Srce ji je nemirno zatrepetalo, ko je na uhodu v dvorišči zapazila, da stoji neki človek pred hišo.

Bil je to njen oče Semjon Petrovič Samohvalov, debel, plešast človek, ne velike postave. Lice mu je bilo rujavo in od osepnic pokvarjeno. Brada bila je na pol siva, brke ščetinaste, nos šiljast, a obrvi goste. Bil je oblečen v širok plašč in v široke hlače rumenkaste boje. Roke držal je v žepih, a noge je razkoračil.

„Oče!“ zakliče Nastenka in probledi ter stekši proti njemu razsiplje cvetlice v blato. Ali ste vi tu, oče?“

„Sem, hčerka, ali ne pristopaj k meni, ti umazanka! Idi k svoji babici. Prosi jo najprej, da te preobleče. Ti malopridnica! Imaš časa za pohajkovanje! Tako se ti učiš? A? No, bodemo videli, kaj si se naučila!“

„Oče, jaz . . . babica je hotela vedeti . . . . koliko je sena . . . Jaz nesem kriva, da je bila nevihta . . . .“

podkonzula grofa Starzenskega, ko je potoval v Trnovo k zborovanju velikega sebranja. Preiskava je pokazala, da so vsi bili navadni roparji, ki neso bili v nikakej zvezi s politiko. S tem pa roparstev v Bolgariji še neso zatrli, kajti tudi letošnjo pomlad prikazujejo se roparske čete v raznih krajih.

Car **ruski** bode v začetku bodočega meseca pohodil Varšavo. Delajo se za njegov vsprejem že priprave. Pri tem pohodu se utegne pokazati, koliko so utemeljene vesti, da veje pri dvoru v Peterburgu za Poljake mileja sapa.

Budgetni odsek zbornice **italijanske** se je izrekel, da se ne dovoli 4 milijonov, katere zahteva vlada za afriške zadeve, ker so se razmere spremenile v Abesiniji in utegne Italija biti prisiljena, da začne vojno. Vse kaže, da se bode v Italiji unela pri posvetovanji o budgetu huda debata zaradi afriške politike.

O Perrinu, kateri je streljal na predsednika republike **francoske** se pripovedujejo razne nelepe stvari. Rojen v Alzaciji in je mej vojsko služil za vohuna. Po vojski oglasil se je za Francijo, a je pozneje večkrat pretil, da bode dobil nemško državljanstvo. Precej časa se ni nič slišalo o njem, kar se zve, da je magasinier na otoku Martinique, kjer se je odlikoval z upornostjo in predrznostjo proti svojim načelnikom. Po stari navadi pisal je Perrin dne 19. novembra 1887. l. guvernerju Martiniškemu in se mu ponudil za vohuna. Da dokaže sposobnost svojo, pisal mu je, kaj vse govore o njegovi rodbini. Guverner ni vsprejel ponudbe, temveč pismo izročil Perrinovému načelniku, komisarju mornarice, Slednji je bil s Perrinom že jako nevoljen, ker je bil v magacinu že mnogokaj poškodoval, in ga je dal 14 dnij zapreti. Ko je prestal kazen, je Perrin razgrajal po gostilnah in je ozmerjal artilerijskega podčastnika, ki mu je ukazal molčati. Obsodili so ga sedaj v dvamesečno ječo in prestavili v Guyano, kjer je bil zaradi razgrajenja večkrat kaznovan. Nazadnje so ga poslali v domovino. Sedaj je skušal izsiliti denarjev od bivšega guvernerja v Martinibique in je osleparil nekega sorodnika. Poslednji ga je tožil, a odstopil zopet od tožbe, ko je zvedel v kaki revščini je družina Perrinova. Perrin je sedaj prosil odvetnika Languerra, da bi ga zagovarjal, toda ta neče vsprejeti zagovarjanja.

Strajk delavcev v Vestfaliji napravlja **nemškim** oblastvom velike skrbi. Delavcev je toliko ostavilo delo, da se je bati resnih nemirov. Delavci zahtevajo, da se delo skrajša na 8 ur na dan in poviša plača. Lastniki premogovnikov so se že izrekli, da bi nekaj povišali plačo, a v to pa nečejo nikakor privoliti, da bi se delo skrajšalo na 8 ur na dan. Minister notranjih zadev Herfurth sam skuša posredovati.

Dopisi.

Iz Kamnika 13. maja. [Izv. dopis.] Prvi občni zbor podružnice Kamniške sv. Cirila in Metoda vršil se je v najlepšem redu. Poročilo gosp. K. Janežica, tajnikovega namestnika (ker je bil tajnik odsoten) bilo je tako vrlo, da se mi vsekako potrebno zdi, objaviti je na tem mestu. Poročilo slove:

„Poročevaje ob uspehu delovanja začasnega odbora, omeniti moram najprej, da je odbor imel precej težavno stališče, zaradi nekaterih pogreškov, katere je prouzročila prevelika naglost pri snovanji podružnice. Ti pogreški so bili krivi, da so nekateri z nekako nezaupnostjo gledali na podružnico ter se vsled tega branili pristopiti ji. Odbor si je prizadeval po svojih močeh popraviti storjene pogreške in razgnati tisto nezaupnost, to se mu je posrečilo le deloma, pri mnogih je bil brezuspešen ves trud in vse prigovarjanje.

Navzlic tej nepriliki moral bi pa vender konečni uspeh podružnice biti bolji nego je do sedaj. Številke govore, pravijo, poglejmo številke. Podružnica za Kamnik in okolico šteje doslej 3 ustanovnike in 55 letnikov in še le 3 podpornike, skupno število vseh udov je doslej 61. To je dovolj za obstanek podružnice, a to ni dovolj za narodno čast Kamniškega mesta. V zapisniku pogrešamo mnogo uglednih, narodnih Kamniških meščanov, pogrešamo posebno bridko tudi narodnih Kamniških gospej in gospodičen, katere naj bi pokazale s svojim pristopom, da so tudi one vnete za narodno stvar, da tudi one vedo ceniti neizmerni pomen družbe sv. Cirila in Metoda.

Saj je ta družba sedaj gotovo najvažnejše društvo slovensko. — Ako slovenski narod noče poginiti v boji za obstanek, mora se povspeti na višjo stopinjo omike, to pa more doseči le v šoli, osnovani na narodni podlagi. Zato ima družba sv. Cirila in Metoda namen, da brani slovensko narodnost z ustanavljanjem in podpiranjem slovenskih šol v mejnih deželah po Koroškem, Štajerskem in Primorskem, kjerkoli je slovenski narod v nevarnosti, da ne omaga pred silnim nemškim in italijanskim navalom. — Ali kaj me brigajo Štajerci, Korošci in Primorci, kaj me briga, ali govore slovenski, ali nemški ali laški, kaj imam sploh od svoje slovenske narodnosti? godrnja marsikdo nejevoljno. O, gospoda moja, to je zelo nespametna misel. Štajerski koroški in primorski Slovenci so naši bratje po krvi in jeziku in boj, ki ga bijejo za svojo narodnost, je velike važnosti tudi za nas, kranjske Slovence. Boj za narodnost, to namreč ni samo boj za jezik, to je boj za obstanek, to je tudi boj za premoženje. To prav dobro vedo tudi naši sovražniki. Neprenehoma ustanavljajo njihova šolska društva po slovenskih krajih nemške in italijanske šole. A s temi šolami ni jim toliko zato, da se Slovenci nauče nemškega jezika, njim je za to, da zatirajo slovensko narodnost, da morejo potem njihovi sinovi ložje dobiti službe in mesta po slovenskih krajih, njim je le zato, da se preprosti slovenski narod ne omika, da ga morejo potem ložje izsesavati kot kupci in obrtniki in da ga morejo slednjič izgnati z njegovega posestva. In to niso prazne bojazni. Leto za letom pomika se na Koroškem in Štajerskem jezikovna meja bolj proti jugu, vsako leto preide mnogo slovenskih posestev v nemške roke, ko bi šlo tako naprej, bi lahko proračunili čas, ko bode ponemčena vsa Koroška, ko bodo jeli Nemci čedalje bolj pritiskati tudi na Kranjsko. In ako pojde tako naprej, prišel bo jedenkrat čas, res sicer ne koj, a v nekaterih stoletjih, ko bode zadnji Slovenec izdihnil svojo dušo v kakej hribovskej koči. — Toda ne, to se ne sme zgoditi, tako stvar ne sme iti dalje. Še smo na svetu, še živi slovenski narod in še smemo upati na boljšo bodočnost, samo križem ne smemo držati rok, vse svoje moči moramo napeti, da se obranimo tujega navala. Zato naj ustopi vsak Slovenec v vrsto borilcev za narodne svetinje, pristopi naj družbi sv. Cirila in Metoda. Vanjo naj ustopi vsak, komur je za vero, vanjo vsak, komur je za narodnost, v nji je prostora za vse, vsi morejo tu složno delati v blagor slovenskega naroda. In ako se to zgodi, ako vsi storimo svojo narodno dolžnost, potem se nam ni bati bodočnosti potem se bode gotovo spolnilo prorokovanje našega velikega Prešerna:

„Vremena bodo Kranjcem se zjasnila,
Jim milši zvezde kakor zdaj sijale.“

V odbor voljeni so g. Luka Bergant predsednikom; gosp. P. Romwald Jereb, namestnikom; gosp. Jože Fajdiga, tajnikom; gosp. Tone Pintar, namestnikom; gosp. Nace Tramte, blagajnikom; gosp Andrej Mejač ml. namestnikom. Za poslanca za glavni zbor sta voljena: Gosp. Fran Gornik, kaplan iz Komende, in gosp. dr. Karol Schmidinger, c. kr. notar v Kamniku.

Bog daj, da bi se res uresničile besede poročevalčeve in da bi v prihodnje še lepše razcvitala se podružnica in ne samo v mestu, ampak tudi po celi okolici! —j—

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 14. maja.

Navzočnih 24 obč. svetnikov, predseduje župan Grasselli, ki overovateljema zapisnika imenuje gg. obč. svet. Hraskega in dr. Moscheta ter potem naznanja, da je mestna občina Plzen doposlala svoj proračun, mestne hranilnice Ljubljanske ravnateljstvo pa dopis, v katerem naznanja, da je upravni odbor soglasno sklenil, da se imata nastaviti za zdaj začasno dva uradnika: 1. blagajnik z letno plačo 1200 gld. in 2. kontrolor oziroma knjigovodja s 1000 gold. Natečaj se ima razpisati takoj in prosilci imajo dokazati potrebno zmožnost ter položiti kavcijon v znesku letne plače.

Obč. svet. Ravnikar želi, da se v natečaji izreče, da se imajo prosilci izkazati o znanji zemljiških knjig in trgovskega knjigovodstva. Podžupan Petričič in obč. sv. dr. Mosché mislita, da teh pogojev ne treba, ker bode o posojilih odločeval odbor in pravni konzulent. Pri glasovanji obvelja predlog, da se razpiše natečaj, kakor zgoraj povedano, vender pa z opazko, da bodo prednost imeli oni, ki izkažejo znanje zemljiških knjig in trgovskega knjigovodstva.

V personalnega in pravnega odseka imenu poroča dr. Staré o letošnjih dopolnilnih volitvah za občinski svèt. Volitve vršile so se pravilno, ugovora ni bilo nobenega, zato se volitve brez ugovora proglasé odobrenimi.

Tretja točka bila je volitev podžupana v zmislu § 31. obč. volilnega reda. Ko je župan konstatoval, da je navzočnih 24 obč. svet., torej dovoljeno število, vrši se volitev. Oddanih je bilo 24 listkov. Jeden glas dobil je dr. vitez Bleiweis, ostalih 23 pa V. Petričič, ki je torej izvoljen podžupanom in tudi takoj izjavi, da prevzame volitev in da bode po svojih najboljših močeh delal za mestne koristi. (Dobro!)

Četrta točka bila je volitev osem odsekov. Izvoljeni so: V magistratni odsek pod predsedstvom županovim: dr. vitez Bleiweis, Hrasky Vladimir, Pakič M., dr. Mosché, dr. Tavčar. V personalni in pravni odsek: dr. Mosché (načelnik), dr. Tavčar (namestnik), Gogala Ivan, Murnik Ivan, dr. Staré. V finančni odsek: V. Petričič (načelnik), dr. Tavčar (namestnik), Benedikt Josip, Gogala Ivan, Hribar Ivan, Ravnikar Fr., dr. Staré. V stavbinski odsek: Ivan Murnik (načelnik), Hrasky V. (namestnik), Pakič M., Nolli Srečko, dr. Staré, Tomek, Velkovrh J. V odsek za uboge pod predsedništvom županovim: Klein A., Ničman Henrik, vitez Zitterer, prof. T. Zupan, Žagar Karol. V policijski odsek: dr. vitez Bleiweis (načelnik), dr. Vošnjak (namestnik), Gogola Ivan, dr. Gregorič Vinko, Kajzel P., Valentinčič Ig., Žagar Karol. V šolski odsek: prof. T. Zupan (načelnik), dr. Vošnjak (namestnik), Povše Fran, Rozman Ivan, Tomšič Ivan, vitez Zitterer, Železnikar Ivan. V odsek za olepšavo mesta: Fr. Ravnikar (načelnik), Fr. Povše (namestnik). O. Dolenec, dr. Gregorič, dr. Mosché, Valentinčič Ign., Velkovrh Ivan.

O podzemeljskih stavbah pri vodnjakih v Klečah poroča dr. Mosché. Došlo je več ponudeb, jedini generalni ponudnik je Tönnies, za njim za posamične kategorije Knez in Zupančič, Stavbinska družba, Vodnik in Čamernik, Vidic & Comp., Regali in dr., Srečko Nolli, Škrabec, Kolman, Avgust Žabkar. Odsek predlaga: da se kategorija 1., 2., 3., 4., 5., 6., 11., 12. in 13 odda firmi Tönnies za 28.013 gld. 84 kr., kategorija sedma Regaliju in dr. za 700 gold., kategorija 10. kleparju Škrabcu za 354 gld. 37 kr., kategorija 8., 9. in 14. Avgustu Žabkarju za 478 gld. 25 kr. Vsa ta oddana dela iznašajo 29.546 gld. 46 kr., torej za **8870 gold. 41 kr. menj**, nego je kazal proračun.

Za stavbe reservoarja v Podturnskem gozdu (poročevalec dr. Mosché) uložili so ponudbe J. Chaillu na Dunaji (45.000 gld.), Tönnies (52.941 gld. 66 kr.), Zupančič in Knez (54.116 gld. 87 kr.), G. Tönnies in Aman (57.000 gold.) in „Stavbinska družba“ (63.193 gold.) Najceneja bi bila prvo imenovana firma, a njena ponudba se ni mogla vsprejeti zaradi stavljenih pogojev. Odsek torej predlaga, da se vsprejme ponudba Tönniesova, ker je najugodnejša in brezpogojna.

Ko je župan Grasselli izjavil, da sta se tudi Zupančič in Knez izrekla, da je njijina ponudba tudi brezpogojna, vpraša obč. svetnik Ravnikar, je li res, da se ni popolnoma korektno postopalo in da je Tönnies predložil dodatno ponudbo?

Poročevalec dr. Mosché pojasni stvar tako, da dodatne ponudbe ni nobene, a da je bil Tönnies izprva v svojo ponudbo vzel le Trboveljski cement:

„Naprej!“

Psoval je hčer. V njenih sivkastih očeh mogel se je opaziti pod finim solznim pajčolanom izraz občutka, ki je bil podoben mržnji. Odide počasi k vratom. Poprijel jo je strah, a sramota ji je zagnala rudečico v lice.

„No, on je prišel,“ šepeta z obupnim glasom. V njeni glavi vrtili so se odlomki predavanj, katere ji je babica predavala, a katerih se zdaj ni mogla spomniti.

Ko zapazi babico, steče k nji in jo strastno objame.

„Babica, babica!“

Obraz se ji zarudi in skremži, solze ji stopijo v oči. Ihtela je.

„Govorila sem jaz tebi, Nastenka,“ šepetala je babica, ki se je sama uplašila pri nepričakovanem prihodu Samohvalova, „ali ti nesi hotela slušati . . . Kaj hočem reči? . . . Ne, poslušaj me . . . No, ne boj se . . . Treba je misliti, da se zdaj malo odmakneš . . . . . Nesi se prehladila?“

„Ne.“

Ali nimaš mokre nožice?

„Ne! . . . Da bes i noge! . . . Babica, prosite ga, naj jutri . . . jaz zdaj ne morem . . . moram se pripraviti. Kaj ne, babica, jaz ne morem kar najedenkrat v odgojilišče? Recite mu . .“

„Dobro, dobro.“ (Dalje prih.)

pozneje pa poklican v vodovodnega odseka sejo izjavil, da bode delo izvršil s Perlmoškim cementom, ne da bi zato kaj več zahteval. Tönnies je torej najnižji oferent.

Obč. svetnik Železnikar je proti temu, da bi se zgradba reservoarja izročila Tönniesu, kajti faktični najnižji ponudnik sta Knez in Zupančič. V svoji ponudbi zavezala sta se, da bodeta rabila Perlmoški, Tönnies pa le Trboveljski cement. Ker je razlika mej Perlmoškim in Trboveljskem cementom 80 kr. na kvintal in bode treba do 3000 kvintalov, je vidno, da je ponudba Knez-Zupančičeva nižja Ker T nnies pri delih za mesto ni točen in kakor pri stopnicah, tako tudi pri oknih za novo šolo, katerih nobenega ni sam naredil, prekasen in tako druga dela ovira in ker se mu je dala prilika, da je prvo svojo ponudbo popolnil, naj bi se tudi gg. Knez in Zupančič, ki sta v nedeljo slučajno bila odsotna, dala jednaka prilika. Zato predlaga, da se ta zadeva izroči stavbinskemu odseku.

Proti temu predlogu govorita župan Grasselli in obč. svetnik dr. Mosché, naglašajoč, da bi to bilo proti običaju in bi se s tem vodovod zakasnil. Pri glasovanji obvelja z veliko večino predlog odsekov in delo izroči se Tönniesu.

Koncem seje poročal je župan Grasselli o stanji vodovodnih del, ob obilnosti vode v vodnjakih pri Klečah, o napeljavanji vode v hiše in o ceni, katera se bode še le pozneje določila. Na to se javna seja sklene, a prične tajna.

Domače stvari.

— (Nadvojvoda Rainer,) brambovski nadpoveljnik pripeljal, se je včeraj v Ljubljano ter danes ogledal si dotične čete.

— (Mestni zbor Ljubljanski) dovolil je v včerajšnji tajni seji požarni brambi v Spodnji Šiški za napravo gasilnega orodja 100 gld.

— (Zoper ponemčevanje slov. šol) sklenile so v zadnjem času potrebne postavne korake občine Sromlje v Breziškem okraji, Kalobje v Celjskem okraji in Slivnica v Šmarskem okraji, ter so dotične uloge že odposlale na deželni šolski sovet in na ministerstvo za uk in bogočastje.

— (Poročil) se je danes gospod Ivan Mallner, posestnik hotela na Bledu, z gospodično Franjo Legatovo iz Lesèc.

— („Glasbena Matica“) naznanja, popolnujoč svoje že razposlano vabilo, vsem pevskim društvom, da je kantata za Vodnikovo slavnost zdaj dotiskana. Ona pevska društva, ki se bodo te slavnosti udeležila, izvolijo naj se torej takoj javiti „Glasbene Matice“ odboru, da se jim pošlje po zahtevi potrebno število not za posamezne glasove. — V Ljubljani bivajoči pevci bodo imeli svoje vaje v ljudski šoli „na Grabnu“. Kdaj bode prva skušnja, objavilo se bode v kratkem po časopisih.

— (Zanimivo pismo) Dr. Voglar iz Naklega na Gorenjskem, učenemu svetu pod imenom „Carbonarius“ znan, bil je l. 1694. od cesarja Leopolda I. v plemenitnika povišan. Šestindvajset let je služil v Rusiji in se leta 1714 z družino zopet vrnil domov. Plemenitno pismo, na pergament pisano, s slikanim grbom, v okusu 17. stoletja izdelanem, podaril je gosp. župnik Martin Povše iz Št. Jurija kranjskemu muzeju. Ob jednem je gosp. Povše podaril pismo carja Petra I., v ruskem jeziku pisano, z latinskim prevodom vred, z dne 3. aprila 1714., v katerem car priča, da je dr. Carbonarius Voglar 26 let zvesto služil, in ukazuje, da se na dom vračajočemu dá vsa podpora za potovanje.

— (Iz okolice Ljubljanske) se nam poroča: Letos se je zaplodilo po vrtih silno veliko gosenic. Cele vrste sadnega drevja so brez listja in cvetja. Koliko sadja je uničenega. Pa tudi drevo samo si potem ne more opomoči, ker gosenica je mladivju hud strup. Kje neki je vender postava od 17. junija 1870, v varstvo zemljiških pridelkov proti škodi gosenic, hroščev in drugih škodljivih mrčesov? Tu postava zapoveduje, da morajo občinski predstojniki strogo paziti na to, da posestniki vrtov pokončavajo gosenice. To postavo mora občinski predstojnik razglasiti dvakrat na leto. Opuščenje dolžnosti, ki jih ta postava nalaga občinskemu predstojniku, kaznuje politična okrajna gosposka, z globo 10—20 gld. Letos je tu globa umestna! Ko bi pač hoteli časniki objavljati to postavo vsako leto. Namesto šolskih vrtov, naj bi se ustanovili občinski vrti. Potem bi se ljudstvo morda bolj brigalo za sadjarstvo.

— (Iz Kviškega pri Gorici.) Tukajšnja „Čitalnica“ priredi dne 19. t. m. po blagoslovu svoj navadni poučni govor. Dnevni red: 1. Petje. 2. Pozdrav predsednikov. 3. Petje. 4. Poučni govor: Zakaj propadajo manjša kmetijstva?“ 5. Petje. Ustopnine nobene. V obilno udeležitev vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 14. maja. Vlada bavi se s projektom velikanske tombole v znesku 15. milijonov frankov. Dobiček porabil bi se v to, da bi se učiteljem, poljedelcem in delavcem omogočil pohod svetovne razstave. Dobitki omislili bi se iz razstave.

Bruselj 14. maja. Upraviteljstvo kamnolomov v Quenastu in delavci so se poravnali. Strajk končan.

Vratislava 14. maja. Včeraj več oddelkov delavcev v Hermsdorfu ustavilo delo, danes pa 3000 rudarjev v jamah „Glück-hülf“.

Dortmund 14. maja. Po najnovejših poročilih strajk narašča, vender zadnje dni resnih izgredov ni bilo. V nekaterih jamah se delo še ni ustavilo, v drugih bi bili delavci pripravljeni, pod varstvom oblastev pričeti delo. V okrožji Hagenskem so delavci, pregovorjeni od tujih rudarjev, delo ustavili.

Aachen 14. maja. Strajk v Höngenu se širi. V Kohlscheidtu v več jamah delo ustavljeno. Delavci zahtevajo, da se mezda zboljša za 15%, dela pa na dan tako dolgo, kakor v jamah ob Ruhri.

Budimpešta 15. maja. Večina jutranjih listov konstatuje, da je minister Czaky zaradi opozicije liberalne stranke proti nameravani ustanovitvi katoliškega deškega vzgojevališča stavil portfeljsko vprašanje. Pogajanja ob vprašanji se še vrše.

Berolin 15. maja. Cesar vsprejel popoludne iz treh članov obstoječe odposlanstvo rudarskih društev, katero je izjavilo, da zahtevajo od očetov podedovano osemurno delo (schicht), da ne polagajo nikake vrednosti na zvišanje mezde in da upajo premembe vsled besede cesarjeve. Cesar odvrnil: Gibanje je nezakonito, ker se 14dnevni odpovedni rok ni držal. Delavci so torej prelomili pogodbo, dražili in škodovali gospodarje, ovirali nasprotnike strajka, da neso dela nadaljevali, ustavljali so se oblastvom in celo vojaštvu. Cesar bode o zahtevah premišljal in resultat delavcem naznaniti dal. Ako bi pa nastali izgredi in bi se pokazalo, da je gibanje v zvezi s socijalnim demokratstvom, bi cesar želja delavcev ne mogel uvaževati blagohotno, kajti zanj je vsak socijalni demokrat isto, kar sovražnik države, sovražnik domovine. V takem slučaji postopal bi s skrajno strogostjo in z vso silo.

Razne vesti.

* (Obisk svetovne razstave v Parizu) je velikansk. Od 6. pa do uštetega 12. dne t. m. obiskalo je namreč razstavo že 510.322 osob.

* (100letnica lekarne.) Drag. Accurti, župan in lekarničar v Senji, praznoval je te dni v krogu svojih prijateljev stoletnico svoje lekarne, katero je otvoril tamkaj njegov stari oče koncem prejšnjega stoletja, prišedši iz Laškega.

* (Strajk v Pragi.) Strajk tramvajskih kočijažev v Praški stolnici rešilo je generalno ravnateljstvo s tem, da je nezadovoljnežem povekšalo dnevno mezdo od 1 gld 7 kr. na 1 gld. 20 kr. in znižalo dnevno službo od 18 na 12 ur ter obljubilo tudi sicer polajšati kolikor možno težavni posel kočijažev. Da se je strajk tako ugodno končal, gre v prvi vrsti hvala c. kr. namestništvu in redarstvenemu ravnateljstvu, ker sta se obe oblastvi krepko in odločno potezali za pravice zatiranih kočijažev.

Narodno-gospodarske stvari.

Najnovejša zavarovalna kriza.

(Dalje.)

S takim navodom o sprejemanji zavarovanj v rokah, razkropili so se namreč ti ljudje iz Budimpešte in Dunaja ter iz vseh mest, kjer je imel Moskovicz generalna zastopništva, v dežel in začeli so tako sramotno agitacijo proti drugim zavarovalnicam, kakeršne pri nas ne pomnijo zavarovalni letopisi. Laž, obrekovanje, sumničenje bilo jim je navadno orodje; kjer pa tudi to ni izdalo, posluževali so se kar naravnost goljufije, kar je to v našem listu še le pred nedavnim časom javno konštatoval generalni zastopnik neke zavarovalnice. Največ so se pa — seveda — opirali na svoj plein pouvoir: da smejo zniževati zavarovalne premije. Druge zavarovalnice, ki so si v svesti svojih dolžnosti, katere prevzamejo do zavarovancev, in ki skrbe za varno svojo bodočnost, imajo gotove meje, do katerih pri določevanji zavarovalne premije smejo delati ustopke občinstvu. Moskovicz vrgel je te „zastarele tradicije“ čez plot in tako je prišlo, da so njegovi tekuni sprejemali lesena, s slamo krita poslopja celo po 50 kr. v zavarovanje, v tem, ko bi jih nobena druga zavarovalnica ne bila sprejela izpod 1 gld.

Razume se samo po sebi, da je ljudstvo, katero gleda pred vsem na ceno in ne pomišlja, da najceneje ni vselej tudi najboljše, kar trumoma zavarovalo se pri „Ogersko-Francoskej“ in tako je ta zavod v kratkem času na vseh poljih zavarovanja — posebno v oddelku za zavarovanje škod pri prevažanji po suhem in po vodi — pridobil si za nizko premijo ogromno število zavarovanj.

Gledé na tako poslovanje vedeli so izvedenci, da so „Ogersko-francoskej zavarovalnej družbi“ šteti dnevi; kajti nerazum, naj se šopiri, kolikor se hoče in naj z umetnim unanjim sijajem slepi še tako veliko množico, — trajnega uspeha vender imeti ne more. Konec je prišel res; prišel celó prej, ko so ga pričakovali. Prevzetni Moskovicz Lajos, kateremu je ogerska vlada za „njegove zasluge“ — kakošne so bile te zasluge, spoznajo častiti čitatelji iz doslej povedanega — še le vlani podelila plemstvo, sedel je včeraj še ošabno na konji plačanega javnega mnenja; danes prebodla so mu srce njegova sleparstva in jutri utegne že pozabljen čepeti v hladni ječi ter premišljevati o minljivosti vseh denarnih špekulacij.

Nasledki tako lahkomiseljnega poslovanja, kakoršno smo popisali, neso namreč mogli izostati dolgo. „Ogersko-francoska zavarovalna družba“ očutila jih je prav zgodaj; kajti, kakor se kaže sedaj, bila je pasivna že leta 1885., tedaj peto leto potem, ko je ustanovljena bila s tako velikim kapitalom. Da do krize ni prišlo prej, vedel je zabraniti Moskovicz s tem, da je bilancije sestavljal po svojej volji in tako slepil francoske delničarje. Dolgo pa se stvar vender zakrivati ni dala; kajti, kadar se začno vedno silneje oglašati upniki, tedaj ne pomaga še tako umetno prikrojena bilancija, ako so prazne blagajnice. To je torej tudi pri „Ogerskej-francoskej zavarovalnej družbi“ prišlo letos do tega, da je moral sam Moskovicz priznati za leto 1888. več ko poltretji milijon izgube.

Sedaj so se francoskim delničarjem še le odprle oči; sedaj še le sprevideli so, komu so zaupali svoj denar. Razburjenost vsled te najedenkrat tako neugodne bilancije bila je velika; vsaj se je še lani v občnem zboru predložil jim računski zaključek z izdatnim dobičkom in lepo dividendo. Prevara bila je torej jasna. Zato so zastopniki francoskih delničarjev prisilili Moskovicza, da je moral zapustiti svoj mastno plačani urad še pred občnim zborom, ki je imel odločevati o daljšej usodi zavoda. Z Moskoviczem vred odstopiti je moral tudi njegov alter ego, ravnatelj Frey — žid pure sangue —, ki mu je pomagal prikrivati pravo stanje zavoda.

(Dalje prih.)

SLOVANSKI SVET

prinaša v 9. številki naslednjo vsebino: Duhovniki v državnem zboru in deželnoavtonomistiška šola. — O kritiki dr. Mahniča. O bistvu cerkve. — Politiška uprava na Slovenskem. (Konec.) — Črtice iz cerkvene povestnice srbske. (Dalje.) Poslednji dogovori ob uniji. Srbska cerkev samostalna. Turško gospodstvo pa grško fanarijstvo. Zadušbine ali pobožne ustanove. — Pogled po slovanskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročnina izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., poluletno 1 gld. 80 kr., četrtletno 90 kr.

VABILO
na
SOKOLOV IZLET
v nedeljo dne 19. t. m.
na Dobrovo in Šujico
s sledečim vsporedom:

Zbirališče v čitalnici, — odhod točno ob 6. uri zjutraj z godbo skozi Šiško v Podutik, kjer bode zajutrek pri g. Voduiku.

Potem odhod na Šujico, kjer bode sv. maša v podružni cerkvi v Gabrjah.

Obed pri g. Dolinarji na Šujici.

Popoludne na Dobravi prosta zabava, petje, godba, telovadba in ples.

Odhod točno ob 7. uri zvečer.

ODBOR.

— **(Zasledeni ponarejalci ustne vode.)** Bilo je že omenjeno, da v obče po vsem civilizovanem svetu tako priljubljeno in razširjeno Anatherin ustno vodo zobozdravnika dr. J. G. Popp-a na Dunaji zlasti na Ogerskem v velikej meri ponarejajo in kvarijo. Ko je izdelovatelj v Budimpešti osnoval generalno zastopstvo za Ogersko, zmatral je načelnik generalnega zastopstva za dolžnost svojo, nastopiti večje potovanje po Ogerskej, da jedenkrat naredi konec tem sleparijam. Uspeh tega potovanja je bil čudovit. Do sedaj je dal v 9 krajih na 10 mestih kacih 130 steklenic ponarejene Anatherin ustne vode konfiskovati in proti ponarejalcem začeti sodnje korake. To stane sicer precej denarja, toda izdelovatelj hotel je jedenkrat prav korenito potrebiti, ker bi dober glas te že 40 let preskušene vode utegnil trpeti zaradi nespretnih ponarejanj dobičkaželjnih ljudij. Da se ponarejalcem delo otežî in koristi velicemu občinstvu, sklenil je izdelovatelj, steklenice povekšati za polovico prejšnje količine. Izdelovatelj rad to žrtvuje z nado, da se bode občinstvo v bodoče bolj varovalo pred pokvarjenimi, ponarejenimi in druzimi ničvrednimi in nekoristnimi sredstvi. Cena Anatherinovej ustnej vodi dr. J. G. Popp-a je po velikosti steklenice 50 kr. do gld. 1.— in gld. 1.40. Zahtevaj le dr. Popp-a Anatherin ustno vodo, ker te sicer lahko prevarijo. To ustno vodo ima dvorni zobozdravnik dr. J. G. Popp na Dunaji, kjer naj se pismeno naroči, in vse lekarne, droguerije in parfumerije. (617—17)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

13. maja.

Pri **Maliči:** Praudstetter iz Gradca. — Schein iz Kočevja. — Schlesinger, Deutsch, Boltnik, Müllner, Vatter, Klingeisen, Schwarz z Dunaja. — Pik, Pressburger, Sefranek, Filnascher z Dunaja. — Pfaffinger z Reke. — Mally iz Tržiča. — Petsche iz Starega trga. — Dedek iz Brernice. — Fille iz Gradca.

Pri **Slonu:** Nj. ces. kr. Visokost Nadvojvoda Rainer, Castalota, Wischner z Dunaja. — vitez pl. Sprinzenberg iz Badenu. — Rozdonije z Dunaja. — Pechhauer iz Inomosta. — Šlibar iz Selc. — Horak z Dunaja. — Mauri iz Cirknega. — Lilles, Puchinger, Richter, Heller z Dunaja — Büchler iz Siseka, — Urbanek iz Tržiča. — Manheimer z Dunaja, — Amelak iz Ajdovščine. — Zenkovič iz Sežane.

Pri **Južnem kolodvoru:** Dolenc iz Loke

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:

11. maja: Ivan Strehar, delavec, 23 let, za kozami.
12. maja: Jakob Škoda, delavčev sin, 7 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
14. maja	7. zjutraj	734·9 mm.	17·2° C	sl. vzh.	jas.	0·00 mm.
	2. popol.	733·1 mm.	24·6° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	732·3 mm.	18·2° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 20·0°, za 6·2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 15 maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj			danes
Papirna renta	gld.	85·85	—	gld.	85·80
Srebrna renta	„	86·10	—	„	86·—
Zlata renta	„	109·95	—	„	109·75
5% marcna renta	„	100·90	—	„	100·85
Akcije narodne banke	„	903·—	—	„	904·—
Kreditne akcije	„	303·—	—	„	304·50
London	„	118·65	—	„	118·40
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol.	„	9·41	—	„	9·40
C. kr. cekini	„	5·64	—	„	5·63
Nemške marke	„	57·95	—	„	57·87½
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	136	gld.	25	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	180	„	50	„
Ogerska zlata renta 4%		103	„	20	„
Ogerska papirna renta 5%		97	„	65	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		104	„	75	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	125	„	25	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi		119	„	—	„
Kreditne srečke	100 gld.	187	„	75	„
Rudolfove srečke	10 „	21	„	—	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	129	„	50	„
Trammway-društ. velj. 170 gld. a v.		234	„	—	„

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani uljudno naznanjam slavnemu občinstvu, da sem odprl

prodajalnico z zlatnino

v Ljubljani, v Gledaliških ulicah št. 3.

Priporočam se za **kupovanje, naročevanje novih del** in **popravljanje zlatnine in srebrnine,** ker po mnogoletnih skušnjah v tej stroki lahko zagotavljam vedno dobre, najhitreje in cene postrežbe.

Ludovik Černe,
zlatar.

(351—2)

Semena.

Velikansko peso, nemško in domačo deteljo, raznovrstne trave in sočivja

prodaja po najnižji ceni in zanesljivo kaljive

PETER LASSNIK
v Ljubljani.

Poštna naročila se proti poštnemu povzetju hitro razpošiljajo. (181—20)

Gotov zaslužek!

Vsak priden mož more si slednji dan brez kapitala 5 do 10 gld. po jako dostojnem in poštenem potu zaslužiti, ki prevzame **dobro izplačujoče se** zastopstvo. **Pripravno tudi kot stranski zaslužek za vsakega. Agenti se nastavijo v vseh mestih in krajih države** proti visoki proviziji in **mesečnej plači.** — Ponudbe pod naslovom: **„Kaufm. Kanzlei ‚LA CONFIDENTIA‘, Budimpešta“.** (263—5)

Nekaj čisto novega v dijetetiki

je naravna, veliko v sebi imajoča, z oblastveno koncesijo z umetno, svobodno ogljenčevo kislino nasiščena, na novo v trgovino došla

Kostrevniška Rimska slatina

pri Rogatci.

Srečno zjedinjenje prirode in umetnosti, neprekosljiva dijetetična pijača, kakeršne še dosedaj ni bilo,

rudniško-slatinska sodna voda,

zdravejša, kakor tako imenovana v sifonih napolnjena, bolj se peneča, nego druge nahajajoče se mineralne vode.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, prodajalnicah rudninskih vod, pri trgovcih in direktno pri oskrbništvu Rimske slatine, pošta Rogatec-Slatina (na Štajerskem). (305—4)

Takoj delujoče. Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(hrado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri **plešah, izpalih** in **osivelih laseh.** Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. ***Edvardu Mahr-u;*** *v Trstu A. Praxmarer, P. Prendini; v Gorici* lekar *C. Cristoffoletti; v Reki* lekar *J. Gmeiner; v Celji Ed. Pellé; v Mariboru J. Martinz; v Gradci: Kasp. Roth,* Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalsko lepotilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija! (651—15)

Išče si službe

trgovski pomočnik

star 19 let, izučen na Kranjskem, sedaj v službi na Reki. Premenil bi rad kraj, ker mu morski zrak ne ugaja. Več pove upravništvo „Slov. Naroda“. (361—1)

40letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche, profesor Schnitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več druzih slovečih zdravnikov zapisujejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP-a Anatherin ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto,

ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začnó gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, ž njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.
Dr. Popp-a zeljiščno milo proti spuščajem vsake vrste in posebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povekšanih steklenicah po 50 kr., gld. 1.— in gld. 1.40. — **Anatherin zobna pasta** v puščicah po gld. 1.22. — **Aromatična zobna pasta** à 35 kr. — **Zobni prašek** v škatljicah po 63 kr. — **Zobna plomba** v etuiji gld. 1.—. — **Zeljiščno milo** à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljeni preparat, s katerim se zobje prezgodaj uničijo, se izrecno svari. (615—34)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se *v Ljubljani* pri lekarjih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; *v Postojini:* Fr. Baccarich, lekar; *na Krškem:* F. Bömches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; *v Idriji:* J. Warto, lekar; *v Kranji:* K. Šavnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; *v Škofjej Loki:* C. Fabiani, lekar; *v Kočevji:* J. Braune, lekar; *v Ajdovščini:* M. Guglielmo, lekar; *v Litiji:* J. Beneš, lekar; *v Metliki:* Fr. Wacha, lekar; *v Radovljici:* A. Roblek, lekar; *v Novem mestu:* F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; *v Kamniku:* J. Močnik, lekar; *v Trebnjem:* J. Ruprecht, lekar; *v Crnomlji:* J. Blažek, lekar; *v Vipavi:* A. Leban, lekar.

J. Giontini-ja knjigotržnica v Ljubljani

priporoča najboljše in prosi za naročbo sledečih del:

Levec Ant. — **Zbirka obrazcev za slovensko uradovanje pri sodiščih.** — Gld. 1.40, po pošti gld. 1.50.
Cimperman — **Pesmi.** Broš. gld. 1.20, eleg. vez. gld. 2.—, po pošti 10 kr. več.
Rodbinska sreča. Roman. Ruski spisal grof *L. N. Tolstoj,* poslovenil *Podravski.* Eleg. broš. 40 kr., vez. 70 kr., po pošti 10 kr. več.
Hribar — **Zbirka domačih zdravil.** 40 kr., po pošti 45 kr.
Mich — **Občno vzgojeslovje.** Poslovenil *Gabršek.* Gld. 1.—, po pošti gld. 1.05.
Podgornik — **Delavski prijatelj.** 20 kr., po pošti 25 kr.
Pleiweis — **Kuharica.** Vez. gld. 1.90, po pošti gld. 2.—.
Nove kuharske bukve. Vez. 90 kr., po pošti 95 kr.
Neposredni davki. Sestavil *R. Linek.* Gld. 1.—, po pošti gld. 1.05.
Levstik Fr. — **Nauk slovenskim županom.** Gld. 1.—, po pošti gld. 1.10.
Občinski red in občinski volilni red. 40 kr., po pošti 45 kr.

Molitveniki nemški in slovenski ter ljudske knjige

v največji izberi. — Seznami zastonj. (360—1)

Najboljša

mizna in osveževalna pijača.

Preskušeno zdravilo

za katar sapnih organov, protin, revmatizem, želodčne in mehurne bolezni.

J. Deller-jeva najčistejša alkalična

Jedino razprodajo za Kranjsko ima
J. LININGER
v Ljubljani, Rimska cesta 9.

RADGONSKA

Se ne sme zamenjati z
Radenjsko
kislino. (209—17)

KISLINA.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.